

Núm. de Decret i Data:
2025DECR002293 01/09/2025

DECRET

Exp. 2025/007742

Vist l'escrit d'al·legacions presentat per AGR amb DNI ***3289** en relació a l'expedient 1659550 incoat d'ofici, d'acord amb el que estableix l'article 88 del Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, per denúncia efectuada el dia 04 de juliol de 2025, contra el vehicle matrícula , per una infracció als preceptes de l'esmentada Llei o dels reglaments que la desenvolupen.

La instructora de l'esmentat expedient, a la vista de les al·legacions formulades i de la resta de qüestions que es desprenen del propi expedient sancionador, formula proposta de resolució en els següents termes:

L'expedient sancionador es va incoar com a conseqüència de denúncia formulada per "*estacionar el vehicle en zona senyalitzada per a càrrega i descàrrega*" acció que suposa la comissió d'una presumpta infracció de l'article 94.02.C1 del Reglament General de Circulació d'acord amb les previsions de l'article 86 del text refós de la Llei de seguretat viària, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre (LSV), i fent constar els requisits determinats en l'apartat 2 de l'article 87.

Segons l'article 88, les denúncies formulades pels agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del trànsit en l'exercici de les funcions que tenen encomanades tindran valor probatori, excepte prova en contra, dels fets denunciats, de la identitat dels qui els haguessin comès i, si és el cas, de la notificació de la denúncia, sense perjudici del deure d'aquells d'aportar tots els elements probatoris que siguin possibles sobre el fet denunciat.

Consta document fotogràfic número 176074712, el qual acredita la comissió de la infracció, que podeu consultar a orgt.cat/veurefoto, tal com consta a la notificació corresponent.

L'adreça i on es va cometre la infracció està senyalitzada amb un senyal R-308h, on s'indica que es tracta d'una zona d'estacionament prohibit tots els dies laborables, excepte càrrega i descàrrega i una marca viària en ziga-zaga M-7.9 d'acord a l'establert al Reial decret 465/2025, de 10 de juny, pel qual es modifica el Reglament General de Circulació, aprovat per Reial decret 1428/2003, de 21 de novembre, en matèria de senyalització de trànsit.

Així mateix, l'article 25.8 de l'ordenança municipal de circulació estableix que la utilització de les zones de càrrega i descàrrega està únicament reservada a l'estacionament de vehicles autoritzats per al transport de mercaderies, de vehicles comercials o d'indústries que carreguin o descarreguin mercaderies relacionades amb la seva activitat.

Pel que fa a l'article 35.3 de l'Ordenança municipal de circulació vigent estableix l'horari marc per l'activitat de càrrega i descàrrega, si bé, també s'estableix que es poden autoritzar operacions de càrrega i descàrrega fora de l'horari marc indicat.

Sobre el fet al·legat “La ausencia en el boletín de denuncia de los datos esenciales para identificar al instructor y al titular del órgano competente para resolver a efectos de su eventual recusación.”, l'articles 87 Reial decret legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles de Motor i Seguretat Viària (LSV) estableix que en les denúncies per fets de circulació, haurà de constar, en tot cas:

- a) La identificació del vehicle amb el qual s'hagi comès la presumpta infracció
- b) La identitat del denunciat, si es coneix
- c) Una descripció succinta del fet, amb expressió del lloc o tram, data i hora
- d) El número d'identificació professional de l'agent denunciant

Que es constata que la butlleta de denúncia 1659550 compleix amb els requisits formals exposats.

Així com la posterior pràctica de la notificació de l'acord d'incoació i denúncia per infracció de circulació s'ha efectuat d'acord amb l'establert a l'article 90 de l'LSV així com l'article 40 de la llei 39/2015, d'1 d'octubre de Procediment Administratiu comú de les administracions públiques.

Respecte l'idioma dels senyals l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006 (EAC): l'article 6 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (La llengua pròpia i les llengües oficials), que estableix el següent:

1. La llengua pròpia de Catalunya és el català. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i preferent de les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.
2. El català és la llengua oficial de Catalunya. També ho és el castellà, que és la llengua oficial de l'Estat espanyol. Totes les persones tenen el dret d'utilitzar les dues llengües oficials i els ciutadans de Catalunya tenen el dret i el deure de conèixer-les. Els poders públics de Catalunya han d'establir les mesures necessàries per a facilitar l'exercici d'aquests drets i el compliment d'aquest deure. D'acord amb el que disposa l'article 32, no hi pot haver discriminació per l'ús de qualsevol de les dues llengües.

Cal tenir en compte també l'art. 32 (Drets i deures de coneixement i ús de les llengües): (...) Els actes jurídics fets en qualsevol de les dues llengües oficials tenen, pel que fa a la llengua, validesa i eficàcia plenes.

L'article 50 (foment i difusió del català), diu el següent: 5. La Generalitat, l'Administració local i les altres corporacions públiques de Catalunya, les institucions i les empreses que en depenen i els concessionaris de llurs serveis han d'emprar el català en llurs actuacions internes i en la relació entre ells. També l'han d'emprar en les comunicacions i les notificacions dirigides a persones físiques o jurídiques residents a Catalunya, sens perjudici del dret dels ciutadans a rebre-les en castellà si ho demanen.

Atès la Llei de política lingüística de 1998 (LPL): L'article 9.1 de la Llei 1/1998, de 7 de

gener, de política lingüística (La llengua de les administracions de Catalunya), estableix, de manera idèntica a l'article 50.5 EAC transcrit, que: "La Generalitat, les administracions locals i les altres corporacions públiques de Catalunya, les institucions i les empreses que en depenen i els concessionaris de llurs serveis han d'emprar el català en llurs actuacions internes i en la relació entre ells. També l'han d'emprar normalment en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a rebre-les en castellà, si ho demanen".

Atès el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (LMRL), que estableix, en l'article 5.1, el següent : "El català és la llengua pròpia de l'Administració local de Catalunya i, per tant, ha d'ésser la llengua d'ús normal i general en les seves activitats".

També cal tenir en compte la jurisprudència següent:

- Sentència del Tribunal Constitucional 82/1986, de 26 juny de 1986
- Sentència 875/1998, de 28 de setembre, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Desestima el recurs interposat contra la retolació només en català de les dependències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Ja la primerenca sentència del Tribunal Constitucional (STC) 82/1986, de 26 juny de 1986, FJ 2n, diu que "es oficial una lengua, independientemente de su realidad y peso como fenómeno social, cuando es reconocida por los poderes públicos como medio normal de comunicación en y entre ellos y en su relación con los sujetos privados, con plena validez y efectos jurídicos". I al FJ 3r afegeix que "es inherente a la cooficialidad el que, en los territorios donde exista, la utilización de una u otra lengua por cualquiera de los poderes públicos en ellos radicados tenga en principio la misma validez jurídica".

Totes les normes lingüístiques catalanes des de la Llei de normalització lingüística de 1983, passant per la LPL de 1998 fins a l'EAC de 2006, entre altres, reiteren la validesa i l'eficàcia dels missatges oficials emesos en català.

En el cas que ens ocupa, l'ús exclusiu del català és l'opció més adequada a la legislació triada per les institucions i és el criteri que més satisfà els grans principis recollits al bloc de la constitucionalitat de propietat i oficialitat de la llengua catalana i d'especial respecte i protecció. A més, és una opció legitimada també per convenis internacionals ratificats per Espanya com ara la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, entre altres, i lògicament no és contrària al Conveni de Viena de senyalització viària de 1968, signat tot i que no ratificat per Espanya. En una altre àmbit oficial com és l'Administració de Justícia, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la sentència 875/1998, de 28 de setembre, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, ja s'ha pronunciat a favor de la retolació només en català de les dependències judicials.

No existeix, doncs, un dret a la ignorància d'una llengua oficial i a incomplir les disposicions expressades en aquesta llengua. Altrament, reduint aquest argument a l'absurd, podríem anar pel món ignorant lleis i senyals de tràfic amb texts al·legant el desconeixement de la

DOCUMENT DEC - DECRET	ÒRGAN Serveis Personals	EXPEDIENT 2025/007742
Codi Segur de Verificació: Origen: Administració Identificador document original: ES_L01081477_2025_3447652 Data d'impressió: 02/09/2025 08:24:50 Pàgina 4 de 5	SIGNATURES 1.- Jordi Parent Beltran (TCAT) (Regidor d'Esports / Regidor de Mobilitat / Regidor de Seguretat Ciutadana /Regidor de Mitjans de Comunicació), 01/09/2025 09:27 2.- BERNARDO MORENO TORROGLOSA (TCAT) (Secretari), 01/09/2025 09:27 3.- Ajuntament d'Olesa de Montserrat. 2025DECR002293 01/09/2025	

Llengua en què estan redactats.

A més, la qüestió que origina aquesta nota es refereix a texts que s'afegeixen a senyals amb pictogrames reconeguts internacionalment. És evident que el conductor està obligat a respectar el pictograma principal. Els texts amb què s'acompanya un senyal de prohibició només poden ser, segons el Conveni de Viena (article 8.4 i annex 1.9.a), restriccions o excepcions a la prohibició, de manera que mai no poden ser indicacions de prohibicions afegides o superiors a la que indica el pictograma. Per tant, el conductor està obligat a respectar el pictograma, i el fet que no compregui les informacions escrites no el pot eximir de la sanció per infracció del senyal en el seu conjunt. Si arreu del món trobem texts que adverteixen de prohibicions l'incompliment de les quals pot comportar sancions, encara són més inexcusables les prohibicions clarament expressades amb pictogrames. L'al·legació de l'existència d'un text que el denunciat no comprèn, al costat d'un pictograma clarament intel·ligible, constitueix un al·legat inadmissible com a argument per a evitar la sanció derivada de la infracció del pictograma que mostra clarament una prohibició.

En la mesura que hi ha normativa catalana reguladora de la llengua dels senyals, no podem considerar aplicable a Catalunya la imposició forçosa del castellà del Reial decret legislatiu 339/1990 i del Reial decret 1428/2003, de 21 de novembre. La competència de la Generalitat en matèria lingüística ja va quedar clarament confirmada per la jurisprudència del Tribunal Constitucional abans de l'EAC de 2006. Vegeu per totes i especialment la STC 74/1989, de 24 d'abril. L'article 143 EAC ha reforçat l'existència d'aquesta competència exclusiva en matèria lingüística.

Fins i tot en el supòsit que es consideressin aplicables a Catalunya les normes estatals transcrits, entenem que això no impediria sancionar la infracció de prohibicions clarament fixades amb pictogrames internacionals, per més que els texts addicionals figurin en una llengua oficial diferent del castellà. Els nombrosos rètols monolingües en castellà o bilingües amb el castellà al davant de les carreteres estatals de Catalunya infringeixen la legislació estatal aplicable, però això no fa que els conductors puguin ignorar-los per il·legals.

Atrament, la denúncia no ha estat desvirtuada per la persona interessada, ja que no s'han aportat proves contradictòries amb els fets objecte de la denúncia, que posin de manifest la impossibilitat de la comissió de la infracció ni justifiquin una causa de força major.

D'altra banda, no es considera necessària l'obertura d'un període de prova ja que, dels antecedents existents a l'expedient, resta suficientment descrit els fets i acreditades les conductes denunciades, d'acord amb allò que preveu l'article 13 del Reglament de procediment sancionador en matèria de trànsit (RD 320/1994, de 25 de febrer), sense perjudici del dret que assisteix a les persones interessades, sobre l'accés als expedients electrònics, en base a l'article 26 de la Llei 26/2010 de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya: Dret d'accés als expedients administratius. Pot accedir a la documentació existent a l'expedient administratiu a la carpeta ciutadana de la pàgina web de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat o a la pàgina web de l'Organisme de

DOCUMENT DEC - DECRET	ÒRGAN Serveis Personals	EXPEDIENT 2025/007742
Codi Segur de Verificació: Origen: Administració Identificador document original: ES_L01081477_2025_3447652 Data d'impressió: 02/09/2025 08:24:50 Pàgina 5 de 5	SIGNATURES 1.- Jordi Parent Beltran (TCAT) (Regidor d'Esports / Regidor de Mobilitat / Regidor de Seguretat Ciutadana /Regidor de Mitjans de Comunicació), 01/09/2025 09:27 2.- BERNARDO MORENO TORROGLOSA (TCAT) (Secretari), 01/09/2025 09:27 3.- Ajuntament d'Olesa de Montserrat. 2025DECR002293 01/09/2025	

Gestió Tributària.

Finalment cal dir que no s'aprecia prescripció de la infracció per haver-se notificat dins els terminis fixats en l'article 112 de la LSV, tenint en compte les interrupcions motivades per les notificacions adreçades als titulars dels vehicles a fi d'esbrinar la identitat i el domicili dels conductors presumptament responsables de les infraccions denunciades.

Cal remarcar que en el cas de no haver pogut notificar a l'acte a la persona denunciada, s'ha fet constar en les notificacions cursades posteriorment les causes per les qual no va ser possible fer-ho (article 10 del RD 320/1994, de 25 de febrer).

Per tot això, en exercici de les meves competències que m'han sigut conferides en virtut de la delegació efectuada per l'Alcaldia d'aquest Ajuntament, mitjançant Decret núm. 2077 de data 25 de juliol de 2025 i la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i del ROM

RESOLC:

PRIMER. Desestimar les al·legacions presentades referents a l'expedient sancionador 1659550, incoat per la infracció de circulació que s'indica i imposar la sanció de multa que així mateix es fa constar.

SEGON. Comunicar la present resolució a l'Organisme de gestió tributària de la Diputació de Barcelona, d'acord amb el conveni vigent, per tal que procedeixi a la notificació de la mateixa a la persona interessada.

Així ho resol i signa el Regidor delegat, Jordi Parent Beltran davant meu, amb el vistiplau de Secretaria, que en dona fe i ho certifica als efectes de fe pública.

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT

AJUNTAMENT D'OLESA DE MONTSERRAT
Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Comprovi l'autenticitat del document a la Seu Electrònica de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat (<https://bpm.olesademontserrat.cat/OAC/ValidarDoc.jsp?idioma=ca>). Utilitzi el "Codi per a la validació" que apareix a la capçalera.